

תמליל

ישיבת מועצה מן המניין מס' 47/14

מיום שלישי, ו' בתמוז תשע"ו, 12.7.2016

- הופק ע"י: בונוס פרוטוקולים בע"מ, טלפון: 03-5373237 -
www.bonuspro.net

תמליל משיבת מליאת מועצת העיר מן המניין מס' 47/14
מיום שלישי, ו' בתמוז תשע"ו, 12.7.2016

נוכחים:

1. ראש העיר	- מר צבי גוב-ארי
2. סגן ראש העיר	- מר פאלי כהן
3. סגן ומ"מ ראש העיר	- ד"ר אהוד ויצמן
4. סגן ראש העיר	- מר משה חזות
5. חברת מועצת העיר	- גב' לינה שרון
6. חבר מועצת עיר	- מר מאיר בן הרוש
7. חבר מועצת העיר	- מר רועי גבאי
8. חבר מועצת העיר	- עו"ד מאיר דהן
9. חבר מועצת העיר	- מר יניב עמרני
10. חבר מועצת העיר	- מר אליהו מזוז
11. חבר מועצת העיר	- מר רחמים דוד
12. חברת מועצת העיר	- גב' רונית ארנפרוינד-כהן

חסרים:

13. חבר מועצת העיר	- מר חובב אשרף
14. חבר מועצת עיר	- מר שחר סימנה
15. חבר מועצת העיר	- עו"ד עדי ינקילביץ

משתתפים:

1. מנכ"ל העירייה	- מר דוד שטרית
2. יועצת משפטית	- עו"ד טובה שפירא-אלטמן
3. גזברית העירייה	- גב' תמר קופר
4. עוזר ראש העיר	- מר מנחם שושן
5. מזכירות המועצה	- גב' יעל יצחק-פור
6. רואה חשבון	- מר שמוליק גבע
7. רא"ג ביטחון ופיקוח	- מר ציון דוד
8. מנהל הרשת למכרזים קהילתיים – אלי אלוש	
9. מנהל השיטור העירוני	- רפ"ק ערן עידן

על סדר היום:

1. הצגת נושא פעילות השיטור העירוני בהקשר לאכיפה ואיכות החיים.
2. הצגת פעילות אירועי הקיץ ותעסוקת נוער.
3. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא: "חניות ותווי חנייה במשעול הסהרון (פרויקט רובינשטיין).
4. שאילתה של חברת המועצה גב' רונית ארנפרוינד כהן, בנושא: "תשלומי הורים שנגבו ביבנה שלא על פי הוראות החוק".
5. הארכת תקופת אכרזת תכנית פינוי בינוי ברח' האלון לתקופה שלישית בת 6 שנים החל מיום 5.9.12.
6. בקשה לפטור את מתחם האלון מתשלום היטל השבחה למגורים.
7. אישור הארכת החוזה עם החברה המנהלת "א. הורוביץ מהנדסים בע"מ", למתן שירותי ניהול במתחם האלון לפינוי-בינוי ביבנה.
8. הארכת תקופת אכרזת תכנית פינוי בינוי מתחם "הכלנית-שושניים" לתקופה שלישית בת 6 שנים החל מיום 5.9.16.
9. בקשה לפטור את מתחם "הכלנית-שושניים" מתשלום היטל השבחה למגורים.
10. אישור הארכת החוזה עם החברה המנהלת "א. הורוביץ מהנדסים בע"מ" למתן שירותי ניהול במתחם "הכלנית-שושניים" ביבנה.
11. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
386	שיפוץ וגינון חצר במפתן ארזים	240,337	משרד הרווחה
		24,034	קרן פיתוח
387	מערכות התראה לרעידת אדמה בבתי ספר	144,000	משרד החינוך
		6,000	קרן פיתוח
388	פיתוח חצר גני"י במתנ"ס ליפקין שחק	120,000	קרן פיתוח
389	הצטיידות מוסדות חינוך תשע"ז	150,000	קרן פיתוח

1. הצגת נושא פעילות השיטור העירוני בהקשר לאכיפה ואיכות החיים.

צבי גוב-ארי: אני פותח את הישיבה מן המניין מס' 47/14. לפי סדר היום שקיבלתם, אנחנו נקבל הרגע הצגה של פעילות לשיטור העירוני, בהקשר לאכיפה ואיכות החיים. ולאחר מכן הצגה על נושא אירועי הקיץ ותעסוקת נוער, נוער ולאחר מכן נעבור לסדר היום השוטף. פקד ערן עידן, הבמה שלך.

ערן עידן: אני ברשותכם, אגש יותר לשם, שכולם יוכלו לראות אותי. אז ערב טוב לכולם. מי שלא מכיר אותי, שמי ערן, מפקד השיטור העירוני ביבנה, מיום פתיחת היחידה, למעשה. הכנתי פה בשבילכם סקירה של מה שהיה ... היום בעיר יבנה, והדגש הוא אך ורק על העיר יבנה ומה שמשפיע על העיר יבנה. מה שבתחומי העיר יבנה הצגנו במצגת. הנתונים כולם הם ממאגרי המשטרה, הנתונים נבדקו ואומתו, אפשר גם לבדוק אותם. נתחיל. שלא כמו ביוני שנה שעברה 2015, היחידה מכילה 10 שוטרים בפיקוד שלי. עשרה פקחים וניהול מנהל אכיפה. המשאבים שלנו היא ניידת משטרה אחת, שתי ניידות פיקוח עירוניות וקטנוע משטרה אחת. זה הטיפול באירועים. כשאני מדבר על טיפול באירועים, אני מדבר על מ-1.6.2015, ולמעשה עד ה-1.7.2016. כל מה שאני אציג לכם, אני אסביר לכם בדיוק ממתי הנתונים נלקחו, כדי שבאמת כל אחד יוכל לסבר את האוזן.

אז מה אנחנו רואים פה? אם אני מסתכל ב-1.6 נכנסו למוקד 100 של משטרת ישראל כ-9,269 אירועי סיור שבהם אנשים ביקשו את עזרת המשטרה. מתוך העוגה הזו, כ-58% מכלל ניידת הסיור שאתם מכירים ביבנה, שהיא הניידת הרגילה שהמשטרה הפעילה ומפעילה כמו תמיד. אבל מה? מתוך העוגה הזאת 42% לקחה יחידת השיטור העירונית. זאת אומרת שלמעשה היחידה לוקחת נתח בלתי מבוטל, שכמעט חצי מהאירועים מטופלים על ידי היחידה הזאת. משמע, האזרח מקבל שירות מהמשטרה ומהעירייה, יותר מהר, יותר טוב. למעשה חתכנו בחצי את זמן ההגעה ואת כל מה שמשמע מכך.

אמרתי שהנתונים לחודש יוני. ליחידת השיטור העירוני יש סל אירועים שנקבע על ידי נוהל משטרה. סל אירועים שמגביל אותם לטפל אך ורק באירועים האלו. האירועים האלו נקבעו על ידי המטה הארצי, חולית שיטור עירונית, כאשר באו ובנו את הדבר הזה שנקרא שיטור עירוני, אמרו 'אנחנו לא רוצים שישמשו בשוטרים ככל שוטר סיור רגיל. אנחנו רוצים לאחד אותם'. ולכן איחדו, ואם אני אוכל להראות לכם, תוכלו לראות בדיוק למה אני מתכוון. זה קצת קטן אבל אני אתן לכם חלק קטן מהאירועים האלה.

לדוגמה, הפרעת מנוחה, הפרת הסדר, הפרת צו. אלו הם אירועים שנקבעו שמשפיעים על אזרחים שיותר קשורים לכלל הציבור. בנוהל המשטרה נקבע שכל יחידת שיטור עירוני לא יכולה לטפל ביותר מ-5% אירועים, זאת אומרת מסך כל האירועים שמטופלים, אסור להם לחרוג מהסל הזה. המקסימום שהם יכולים לחרוג זה 5% מסך כל האירועים.

יחידת השיטור העירוני מתחילת השנה עומדת על 4.5%. אם אני לוקח מה-1.1.2016, אנחנו

עומדים על 3.4% סטייה באירועים. אלו אירועים שתמיד צריכים סיוע נוסף, ניידת הסיור של יבנה. מבקשים סיוע באירוע נוסף, שהוא לא נכלל בסל הזה. כנוהל משטרתי, הניידת חייבת להיות רשומה כמטפלת באירוע הזה, ולכן יש את הסטייה הזאת.

מה אנחנו מטפלים למעשה? באלו אירועים טיפלנו? אתן לכם פה סקירה, פחות או יותר של מה היחידה הזאת מתעסקת. כמו שאמרתי לכם, סל האירועים הוא מאוד מוגדר. אם אני מסתכל, 515 אירועים של חסימות מעבר. זאת אומרת שאזרח מגיע, רואה רכב שחוסם לו את המעבר, קורא למשטרה, המשטרה משתמשת בכוח הייחודי שהוקם, שזה השיטור העירוני, ומטפלים. אם ההתרעה מבית, אנשים חשודים, סיוע לבעלי תפקיד, שזה חלק בלתי נפרד מהיחידה הזאת, שעובדת עם הרשות המקומית. זה משטרה ועירייה ביחד, כאשר פקח זקוק לסיוע, אם זה בזיהוי אדם, אם זה בעיכוב אדם, היחידה שלנו היא הראשונה לתת לו את הסיוע הזה, ואפשר גם לראות את זה במספרים. הרשימה הולכת ויורדת, באמת, וצמצמתי את זה ככה שזה פחות או יותר יהיה מובן לכולם.

בואו נרד קצת יותר לרזולוציות. איכות חיים. עיקר הייעוד של היחידה הזאת זה טיפול באירועי איכות חיים, הקמות רעש. אם אני מסתכל משנת הפעילות, התקבלו כ-930 אירועי רעש, אם זה מעסק, אם זה מבית ואם זה ממקום ציבורי. ומתוך האירועים האלה, כ-710 אירועים, 76% מכלל האירועים, היחידה שלנו טיפלה.

איך אנחנו מטפלים? יש לנו את אורך חיים לבוא ולטפל בצורה קצת יותר שורשית בכל אירוע כזה שהוא אירוע חוזר. זאת אומרת, יש לי שכן שפעם אחת עשה רעש, יקבל אזהרה. הנמיד, תודה רבה, כל טוב. חזר על עצמו, היחידה שלי מכירה את האנשים האלה. אנחנו ממפים אותם ואנחנו באים לתת את הטיפול השורשי והרציני יותר. קצת יותר אכיפתי.

הכנו כעשר מערכות הגברה, רבותי. כשאני תופס את מערכת ההגברה, היא נתפסת כראייה, ולאותו אדם נפתח תיק פלילי. ואנחנו מזמנים אותו ממש לחקירה, וכמובן בחלק מהמקרים אנחנו גם רושמים דוחות אכיפה של איכות הסביבה. זה חלק בלתי נפרד מהעניין הזה.

אנחנו מקיימים מבצעים משותפים עם הרשות המקומית, למיגור התופעה הזאת, שכמובן ידועה לכולכם, בעיקר בימי חמישי בערב. ולפי, דרך אגב, סקירה שלנו, גם במוצאי שבת, שזה נתון מפתיע ביחס לערים בארץ.

אם אני מסתכל על מה עשינו ואיך השפענו בטיפול שלנו, אז הנתונים שמוצגים לכם פה הם מה-1.1, בכל שנה קלנדרית, עד ה-1.7, בהתאמה. זאת אומרת, שמה-1.1.2014 עד ה-1.7, נספרו 656 אירועים של הקמות רעש. ב-2015 – 734 וב-2016 אנחנו רק ב-509 אירועים. זאת אומרת, רבותי,

רונית ארנפרוינד-כהן: רק אבל חצי שנה?

ערן עידן: לא, ... בהתאמה. כי פה היו שבעה חודשים, הכל יחסי, רבותי. הכל יחסי. ואם אנחנו מסתכלים שב-2015 הקמנו את היחידה, ב-2016 היחידה נתנה פה את ההשפעה שלה, ואפשר באמת לראות את זה על גרף. כמו שאמרתי, אלה מספרים של אירועי

הקמות רעש. מי שמתקשר 100, בסך האירועים שאמרתי לכם, אם זה מבית, אם זה מעסק, אם זה ממקום ציבורי, המספר מדבר בעד עצמו.

בנושא הביטחון האישי, עבירות רכוש. כשאני מדבר על עבירות רכוש אני מדבר על גניבה מרכב, שימוש ברכב ללא רשות, גניבת רכב לצורך העניין. התפרצות לדירה והתפרצות לעסק. כמו שאמרתי, האירועים הם בתאריכים בהתאמה, שבעה חודשים. בגניבה מרכב אנחנו בירידה. בשימוש ברכב, גניבה ברכב אנחנו עומדים פחות או יותר באותו סטטוס. והתפרצות לדירה אנחנו בירידה חדה מאוד. כמעט 50% פחות, במהלך מ-2015 ל-2016. וגם בהתפרצויות לעסק, אנחנו בירידה של גם כן כמעט 50%.

רבותי, אם אני מסתכל בסך הכל, אנחנו בירידה של כ-29% בעבירות הרכוש בעיר יבנה. אי אפשר להתעלם מהמספרים האלה. ואני לא רוצה לזקוף, חס ושלום, שום קרדיט לטובת היחידה. מדובר פה בפעילות משותפת של נוכחות, בולטות, מיפוי תופעות והטיפול בהם. אלימות רחוב. מה אנחנו מדברים על אלימות רחוב? נערים בתקופת החופש, כולנו מכירים את זה, מסתובבים בלילה, אוהבים לשתות אלכוהול. ואנחנו מדווחים על כ-1,811 מיום פתיחת היחידה של מפגשים כאלו. כל מפגש שבו נשפך אלכוהול במפגש שכזה מדווח למשטרה. השוטרים מחויבים על פי הנוהל.

אנחנו משמידים את האלכוהול, על פי חוק מאבק לתופעה בשכרות, ואנחנו מבצעים סיורים רגליים באתרים. מוצבים סטטיים. השוטרים יש להם משימות. שוטר לשיטור עירוני, בניגוד לשוטר סיור, לא מחויב לרדוף כל הזמן אחרי האירועים. האירועים הם חלק נוסף לתפקיד שלו. אבל אם אני קובע שיש לי גן ציבורי שהוא מפריע לי, ואני תיכף אפרוט לכם מקרה ספציפי שכזה, אני אתן לו משימה להיות שם בזמן שאני רוצה וכמה זמן. ושום קצין משטרה, אלא אם כן יש אירוע חריג, לא יכול להגיד לו אחרת. יגיד לו 'תצא מהגן הזה כרגע', זה הייעוד של השיטור העירוני, זה הייחוד שלו.

אלימות הרחוב. אם אנחנו מדברים, כמו שאמרתי לכם, נפרשים בגנים הציבוריים ברחבי העיר ועוד סיורים רגליים, רבותי, אני רוצה להראות לכם את המספר הבא. אירועי קטטה בשנת 2014 – 145. שנת 2015 – 147. בשנת 2016 אנחנו עומדים על 80 אירועים בלבד. רבותי, עוד פעם, ירידה של כמעט 50%. השיטור העירוני נמצא במקומות שבהם לניידת הסיור לא היתה יכולת. הם רצו אבל לא היתה להם את היכולת לבוא ובאמת להסתובב עכשיו בגן ציבורי במשך שעה, במשך שעתיים. לפגוש את האנשים, לדבר איתם, שיראו אותם. זה מה שהשיטור העירוני כן יכול להרשות לעצמו ולעשות.

ערן, הנתונים זה נתונים שלכם כשהגעתם למקום? של המוקד או

רועי גבאי:

של 100?

של 100. זאת אומרת שאם אדם מתקשר עכשיו לדווח על אירוע

ערן עידן:

של קטטה, זה האירוע שנספר. מסווגים, יש ממש סיווגים לכל אירוע ואירוע. אי אפשר

להתבלבל פה.

רועי גבאי:

והמרכז שליטה פה לא מחושב. כי זה 100.

ערן עידן:

על המוקד העירוני אתה מדבר? או על ה-100?

רועי גבאי:

על 100, על מרכז שליטה עירוני.

ערן עידן:

מוקד עירוני זה מוקד עירוני. אני מדבר פה כרגע על נתונים

משטרתיים גרידא. טיפול באיכות הסביבה, רבותי. כשהגענו ליחידה באנו ואמרנו 'מה מפריע פה בעיר?' מדיבור עם פקחים, עם אנשי תפקיד, הבנו שיש פה איזשהי תופעה של רכבים שננטשים פה בעיר ואנשים פשוט שכחו מהם. מיפינו כ-300 כלי רכב שהתחלנו לטפל בהם על פי הנוהל ובשיתוף הייעוץ המשפטי של העירייה.

איך אנחנו מטפלים בתופעה הזאת? ממש הלכנו, הדבקנו, זה איזשהו חלק ממש קטן, מדביקים להם התרעה, מבצעים מעקב. יש טבלאות מסודרות, יש לנו רפרנט יחידתי שמטפל בזה. אתה ממש עוקב מתי הדבקנו לו התרעה, מתי שלחנו לו מכתב רשום. האם הוא קיבל אותו, אם לא קיבל אותו, אם הוא בתחום יבנה אנחנו נוסעים, דופקים לו בדלת. אדוני, יש לך התרעה ידנית לפנות את כלי הרכב. לא פנית אותו? אנחנו גוררים אותו.

אני שמח להגיד שכ-240 כלי רכב פונו באופן עצמאי ונעלמו מהשטח. שמבחינתי זה אותו דבר. אני לא רוצה להשקיע מאמצים.

משה חזות:

זה עוזר ... חניות.

ערן עידן:

והם תופסים גם חניות, כמובן. מעבר לזה שזה מפגע. אנחנו

בתקופת הקיץ, נחשים, ילדים משחקים בזה. אפשר לשבור דברים, לקחת דברים. לא רוצה אפילו להיכנס לכמה דברים אפשר לעשות בגרוטאה. והפעילות הזאת נמשכת למעשה עד היום. זה תהליך שלוקח המון זמן. כל רכב שממופה, לוקח בין שלושה לארבעה חודשים עד שאנחנו מצליחים להגיד ממש לרף הזה של הגרירה וממש כביכול החרמה של כלי הרכב על פי החוק.

רונית ארנפריינד-כהן:

כשאתה מדבר על איכות סביבה, אתה מדבר גם על ריחות? תגיע

לזה.

ערן עידן:

טיפול בתחום הפליטים הזרים. זה גם איזשהי תופעה

שכשנכנסתי לתפקיד הבנתי שיש כאן ממש תופעה של פליטים זרים שמסתובבים פה ברחוב, מפילים את חיתתם על תושבים. ואני מדבר גם על תושבי רחוב הערבה וברחובות הסמוכים. היו שם מספר אירועי אלימות ושכרות שדווחו לנו. וחלק ממה שאני אמרתי לכם, היחידה עצמה, השוטרים והפקחים קיבלו ממני משימה בכל יום, בכל יום, מהשעה 17:00 בערב ועד השעה 20:00 להיות סטטיים בגן הזה שמחבר בתוך הערבה. ברחוב הערבה יש שם גן כזה. סליחה? בדיוק שם. שם הבנו שנמצאת מרכז הפעילות של הפליטים האלו, בשעות הערב, שאוהבים לשבת, לשנות אלכוהול ולהפחיד אנשים. והם היו שם עם האזרחים. הם זכו להמון חיבוק ואהבה.

ובמקביל, עשינו פשיטות על אתרי מפגש שבשפה המקצועית נקראת חמרה. היו נפגשים שם, מישהו אחד היה מארגן כמויות של אלכוהול. היה נותן להם אינטרנט, טלפונים, כרטיסי חיוג.

אפשר לראות פה חלק מהמקומות האלה. פשוט נכנסנו והעלמנו אותם. אחרי פשיטה שלנו המקום הזה נסגר. ולא חזר יותר לפעול.

אני שמח להגיד שבשכונה הזאת הבעיה נפתרה כמעט ב-100%. ובאמת ראינו גם ירידה בכמות אירועי האלימות שבהם מעורבים פליטים זרים.

אבטחת מוסדות חינוך. מחודש ספטמבר למעשה, מהראשון לחודש, וזה אני יכול לזקוף לזכות ראש העיר, שביקש את המשימה הזאת. אני יכול להגיד לכם גם שהמשימה הזאת קיבלה ואומצה בחום רב על ידי כל תחנת רחובות וגם בתחנת רחובות כל בוקר נפרשים השוטרים במוסדות החינוך מהשעה 7:30 עד השעה 8:15, 8:20 לערך. מלווים את האנשים, את הילדים. נותנים להם תחושת ביטחון ומעבר לביטחון, גם הבטיחות היא דבר בלתי נפרד. כל האנשים שעוצרים במעברי חצייה ומחליטים שזה שלהם ומורידים את הילד, זה המקום שלנו לבוא ולתת את הטון ולהגיד לאותו אדם 'אדוני, או שתזוז או שתקבל ממש דוח. זה שהבאת את הילד שלך בבוקר זה בסדר, זה נחמד. לא כאן'. ובאמת היום כבר כולם מכירים את היחידה. האזרחים מכירים את השוטרים שניצבים כל בוקר במוסדות החינוך ומלווים את כולם.

לגבי אופניים חשמליים. חברה, אני יודע שזאת תופעה וזה דבר שגם מלווה אותנו, יש גם הליך חקיקה מאוד מתקדם בכנסת. ולאט לאט אנחנו מאמצים את נושא האכיפה והשיטה. אנחנו נפרסים שם בצורה כזאת שאי יש לשוטר סמכות לרשום דוח על פי חוקי התעבורה. ויש לפקח סמכות על פי חוק עזר עירוני לרשום דוח.

אגב, לאו דווקא דוחות. לא כל המפגשים נגמרים בדוחות. הרבה פעמים זה הסברה. לפעמים אנחנו מתקשרים לאבא של אותו קטין ואומרים לו: 'אדוני, תגיע למקום' וזה מספיק. וזה עושה את שלו. רק אתמול נפגשנו בשני קטינים שנסעו, בני 15. אבא שלהם הוא באמת אדם נחמד. אומר לי 'תן לי רגע את הבן שלי בטלפון'. אני שומע אותו צועק עליו, אומר לו 'עכשיו אתה נוסע הביתה ושם את האופניים ויותר אתה לא עולה עליהם'. זה חלק מהעניין. לא חייבים לרשום דוחות. מספיק להסביר ושיבינו את הבעיה. קצת למען הקהילה. היחידה -

צבי גוב-ארי: תוסיף בעניין האופניים. הרצאות שקיימתם בחטיבות הביניים.

ערן עידן: בהחלט. חלק מהעניין, אני והסגן שלי, ששמו אלי צבג, קובעים בבתי ספר וניגשים ומבצעים הרצאות. אם זה לילדים בכיתות ו', אם זה לחטיבות ביניים וכיוצא בזה.

למען הקהילה, איזשהו משהו קטן שעשינו, יחד עם מחלקת הספורט. יום ספורט וכיף לתושבים הוותיקים. יש את פרויקט 'בני ברית' שכל יום ראשון ניידת שלנו, שוטר ופקח, יחד עם בחור בשם עזרי, אדם יקר, מחלקים שקיות של מוצרי מזון למשפחות שבאמת נזקקות. כמובן הכל נעשה בצורה דיסקרטית. וזה חלק מהעניין. אנחנו מלווים אותם כבר כמעט כחצי שנה. דבר נוסף, חנוכה. היינו בוקר אחד בחנוכה יחד עם מועדון קשישים נחמד. קצת כיף, קצת אווירה טובה. נותנים לאנשים באמת להרגיש שאכפת לנו.

קצת על אכיפת תנועה וקצת מספרים. אם אני אדבר על תחומי העירייה, חמישה נהגים תחת השפעת סם, רבותי. אלה חמישה רוצחים בפוטנציה שנתפסו. ואני אומר נתפסו, הועמדו לדין. עשרה נהגים שיכורים, 22 רכבים הושבתו. כשאני מדבר על הושבתו, סמכות מנהלית שניתנת לקצין משטרה שזה שלי. 27 רישיונות נהיגה נפסלו. כ-1,686 דוחות תנועה נרשמו על ידי שוטרי השיטור העירוני. חלקם חנייה, חלקם דוחות על טלפונים, עצור, חגורות וכיוצא בזה. באמת, היריעה רחבה. אבל אי אפשר להתעלם מהנתון הזה.

אגב, אם אני לא טועה, הסתכלתי גם ויש איזשהי ירידה מסוימת גם בתאונות הדרכים ובחומרתן.

קצת תפיסות, רבותי. אני מדבר על תופעות של אלימות. אתם יכולים לראות, אלו הם דברים שמסתובבים אצל בני הנוער שלנו בעיר יבנה. הסכינים, הדוקרנים, הסמים. זה מה שנקרא קוביות חשיש, אצבעות חשיש. אלו דברים שמסתובבים אצלנו בעיר. אלו דברים שאם לא יהיה מפגש של שוטר ואזרח, זה לא יהיה. לא ייתפס, וזה ימשיך להסתובב ברחובות. ואלה דברים שיצאו מהרחובות.

אני יכול לספר לכם על משהו שנראה כמו כרטיס אשראי, שבמבט ראשון באמת נראה כמו כרטיס פלסטיק, ואם אתה קצת מפשפש יותר, אתה מגלה שזה נפתח לסכין. זו סכין באמת שהורגת.

קצת אירועים לציון. היה לנו אירוע של אונס, למי שזוכר, לפני כשנה. ביולי שנה שעברה, באזור התעשייה. הגיעה אישה בוכייה לתוך חנות, צעקה שאנסו אותה. כל הניידות שהיו לנו יצאו לסריקות והחשוד נתפס במגדל המים על ידי צוות של שיטור עירוני. ובאמת הודה במקום, שחזר והבחור נכלא עד תום ההליכים, בצו עד תום ההליכים. זה באמת אירוע שאני מדגיש אותו, כי אם אני מסתכל ואני מדבר עם רב פקד אלון שמעוני, שהוא מפקד הנקודה והוא יותר ותיק ממני ביבנה, הוא מסתכל פתאום ימינה ושמאלה הוא רואה את כל הכוחות שנפרסו בעיר, הוא אומר: 'תשמע, לא היה לנו את זה'. ובאמת זה סוג של כוח נוסף שנותן לך את האפשרות לפעול ולפעול טוב יותר.

תפיסות פורצים. הראיתי לכם קודם את הגרף. חבר'ה, זה לא סתם. יש תפיסות. תסתכלו, זה הציוד שנתפס על חולית פורצים ברחוב הדרור. ממש, על חס נתפסו. גם הם עצורים, דרך אגב, עד תום ההליכים, והורידו אותם מהרחובות.

קצת מגמות להמשך. אנחנו נמשיך וממשיכים לטפל בנושא של הקמות רעש. המיפוי שלנו כנגד עבריינים רציביסטיים, מקומות וכתובות שחוזרות על עצמן מקבלות את הטיפול השורשי והמעמיק. פעילות כנגד מפיצי זיהום אוויר, בשכונה הירוקה. אנחנו מכירים את התופעה. אנחנו יודעים את הבעיה והמצוקה של התושבים ואנחנו ממש לא מתעלמים. אנחנו פועלים בכל דרך אפשרית. ברשותך, אני לא אפרט על הדרך האפשרית הזאת, כי יש דברים שהם עדיין בתהליך ומיקום. צריך לתת לזה טיפה יותר זמן.

מעבר לזה, כל יום, כל משמרת ניידת מבקרת באותו מתחם. ובמידה ומזהים דלקה, הם קיבלו ממני הנחייה להזמין צוות כיבוי אש ששופך מים. והם גם שולחים לי סרטונים, אני יכול גם

לשלוח לכם, זה נחמד. אתם רואים את הכבאית פשוט מגיעה ושופכת על כל התלולית שם כמויות של מים. ואת החשבון אנחנו שולחים לאותו אדם. אנחנו לא לוקחים את זה עלינו. זה חלק מהעניין. ואנחנו ממשיכים לעקוב אחרי העניין הזה ואני יודע שהבעיה שם היא מאוד קשה. ואין ספק שמי שקונה פה בית וסובל מריחות, זה לא צריך לקרות. בשביל זה אנחנו פה, יחד עם הרשות המקומית, מטפלים בבעיה הזאת.

נוכחות בשכונה הירוקה ואבטחת מוסדות חינוך. אנחנו יודעים שהשכונה הזאת היא בתנופת בנייה. יש שם פועלי בניין ולא כולם תושבי ישראל. אנחנו עוקבים אחרי כולם, לא ברמה של עיקוב כמו בילוש, אלא עוקבים אחרי העסקה שלהם. בדיקות יזומות, בודקים אם יש להם שם מישהו שהוא לא מורשה.

הפעילות היזומה כנגד תופעת רוכבי האופניים וסיוע במתן כיסוי אבטחתי לאירועים המוניים תחת כיפת השמיים, שזה גם כן דבר שהוא מאוד חשוב. לפעמים זה גם קצת חוסך בעלויות אבל בסופו של יום, זה חלק מהעניין לבוא ולהעלות את רמת השירות לתושב, בשביל זה היחידה הזו קמה. אם יש למישהו שאלות, אני אשמח לענות.

משה חזות: ערן, במשפט אחד, שניים, לגבי טרקטורונים. מה נעשה לגבי טרקטורונים? ועכשיו במיוחד לקראת הקיץ, הטרקטורונים משתוללים.

ערן עידן: מכיר את הבעיה. ואני אפילו יודע שזה נמצא באזור רחוב הסנהדרין וברכבת מזרח. היתה לי דווקא השבוע פגישה עם קצין התנועה של תחנת רחובות. אנחנו קבענו תאריך למבצע כנגד טרקטורונים. אגב, אני בתפיסה של לתפוס טרקטורונים אתה לא צריך להביא מסוקים ואופנועים. פשוט שם כמה שוטרים על אזרחי בתחנות הדלק והם יבואו אליך לבד, במיוחד בעיר קטנה כמו יבנה. אני אומר לכם שזה עובד. בתפקידי הקודם -

משה חזות: במיוחד ביום שישי בשעה ארבע. אני מצטער, גם לא הצגתי את עצמי. בתפקידי הקודם הייתי קצין התנועה של משטרת ראשון לציון. הם נתקלים בבעיה הזאת המון. חלק מהעניין היה לתפוס את כל הטרקטורונים בפלמחים. שוטרים היו יושבים על אזרחי, מחכים להם שיבואו. אם זה בימלביי ואם זה בתחנות הדלק. אני אומר לך שבסוף היום הגרר שלנו היה עובד שעות נוספות. ויש סעיף בחוק שמרשה לי לתפוס טרקטורון כזה למשך 30 יום.

אבל גם בזה אנחנו מטפלים ואנחנו מכירים את זה וזו תופעת קיץ. אגב, שנה שעברה עשינו מיפוי של כל בעלי הטרקטורונים בעיר יבנה. כולם קיבלו מכתבי התרעה שבירכנו אותם בנסיעה טובה, אבל הסברנו להם בדיוק את לשון החוק ומה חובותיהם כרוכבי טרקטורונים. עוד שאלות? אני אשמח לענות.

משה חזות: יישר כוח. תודה רבה לכולכם. שיהיה לנו באמת קיץ נעים ושקט.

2. הצגת פעילות אירועי הקיץ ותעסוקת נוער.

צבי גוב-ארי:

תודה רבה. פעילות קיץ.

אלי אלוש:

ערב טוב לכולם. השנה נכנסנו לאירועי קיץ בצורה מאוד משמעותית, היא כבר באמת בשיאה. השבוע פתחנו את כל אירועי הקיץ לכל הגילאים, החל מילדים, כלה אתמול בנוער, מבוגרים וכדומה. בגדול, אין יום בעיר יבנה שאין אירוע. כל יום יש אירוע. אם זה מרכז קהילתי, אם זה בגנים השונים, אם זה ברחבת היכל התרבות, אם זה באמפי וכדומה. כל יום יש אירוע.

פיזרתי לכם קצת את הפליירים שמפרטים על חלק גדול מהאירועים שנעשים. רוב האירועים, דרך אגב, חינמיים ופתוחים לקהל, ונותנים מענה כולל לאורך כל הקיץ.

ימי חמישי, כעיקרון זו השנה השישית, שביעית שאנחנו יוצרים סוג של הפנינג פתוח לקהילה. ביום חמישי האחרון התחלנו עם הפנינג הראשון. המתחם בסנהדרין היה מופץ. היתה שם רינת גבאי, מתחמים של ילדים שיכלו ליהנות מכל מיני דברים. כל המתחם כולו היה חינמי וחופשי לקהל הרחב. זה כבר הפך להיות מסורת, כמעט לא צריך להתאמץ בפרסום. כל יום חמישי שני פשוט מגיעים ופשוט חוויה לראות משפחות עם ילדים. זה סוג של מענה כל כך אמיתי למשפחות, בעיקר לזוגות צעירים שבאים לשעה, שעתיים עם הילד. הילד קופץ, רואה מופע, נהנה קצת. בדרך כלל כל הסיפור מתחיל מחמש, עד שמונה זה מסתיים. הורה מקבל סוג של פעילות ערב, שלא עולה לו כלום. שהילד ממש נהנה ממספר תחומים ובסופו של דבר יכול ללכת הביתה מרוצה ונהנה.

מעבר לימי חמישי בסנהדרין, ימי שני בדרך כלל או בפארק הנחל או בשכונה הירוקה, אנחנו מקיימים גם, פתוח לקהל. זה בדרך עם הצגות, עם מזרונים מתנפחים, כל מיני הפנינגים, דמויות ענק כאלה שמסתובבות. חוויה צבעונית מאוד כייפית, שדרך אגב, רוב ההפעלה, חוץ מהאמן המרכזי, בדרך כלל מופעלת על ידי בני הנוער שלנו. בני נוער שהוכשרו לכך, בני נוער שבמקום שסתובבו ולא יעשו כלום, מקבלים תעסוקה לאורך כל הקיץ וזו כמות בכלל לא מבוטלת של בני נוער. אני אפרט את זה אחר כך בהמשך.

מעבר לכך, כל המרכזים הקהילתיים נותנים פעילויות שונות ומגוונות. החל מסרט, שעת סיפור, הצגות וכדומה. בכל המרכזים הקהילתיים. שז"ר, בית סלומון, הספרייה העירונית, וכדומה. כל יום במקום אחר. אין יום שבא לך לעשות משהו ואתה לא יכול לקחת את הילד שלך ולהיכנס לפעילות. ש-99.9 היא בחינם. זאת אומרת אולי בודדים, נגיד היכל התרבות או משהו כזה, הצגות גדולות, שם זה בכסף. רוב הדברים הם חינמיים. כולל הסרט, דרך אגב, בשז"ר. רוב הדברים החבר'ה נהנים מהם, לאורך כל הקיץ יש מענה. מאוד אטרקטיבי לילדים, המערכת פועלת נון סטופ כל יום.

אלו תמונות מהשבוע האחרון שאתם יכולים לראות גם את הכמות של האנשים רק מיום חמישי האחרון. בתמונה משמאל למעלה, עם רינת, הדמויות זה מד"צים שלנו. הבחור שם הנחמד, ..., זה בחור שבדרך כלל היה מסתובב ולא היה לו מה לעשות, צירפנו אותו לצוות הפעלה שלנו, שנותן פעילויות, מפעילים ביתנים והם עושים פעילויות, וגם מרוויחים קצת כסף, שנותן להם

לעשות פעילויות לאורך הקיץ.

יש לכם את הלויז' למטה של ימי חמישי בדרך כלל. יש גם לויז' של ימי שני. הדברים היותר הפניניים. זה קצת תמונות מהשטח, של הדברים. אתמול בערב התחלנו את חגיגת הנוער ואנחנו כבר שנה שנייה פועלים עם הנוער בשפה שלהם. מקום אחר לגמרי. מי שמפעיל את כל מה שהולך להיות עם הנוער זה נציגויות הנוער השונות. פרלמנט הנוער מוביל את זה, ביחד עם נציגויות מתנועות הנוער, נציגויות מתחומי העניין של הנוער. הם קובעים איזה סוג אירוע, איזה אופי יהיה לאירוע, מה יהיה באירוע וכדומה. וזה עובד. הם גם השגרירים שלנו לשווק את האירועים האלה. אנחנו גם משווקים, תראו את הפלייר למשל שיוצא לנוער, בשפה שלהם. שפה יותר עכשווית, יותר קליפית כזאת, שנוגעת אליהם. והם מצביעים ברגליים. זה עובד. מי שהיה אתמול בסנהדרין בשעה 23:00 בלילה יכל לראות אלפי בני נוער קופצים, רוקדים, מאושרים עד השמים באירוע פתיחה מדהים שהיה.

רועי גבאי: הם מקבלים את זה בתעודות שלהם.

אלי אלוש: נכון. זה מגיע ישר לכל בית הספר, לפני שיצאו לחופש, באופן אישי. והם מודעים, מעבר לזה, רשתות החברתיות, באינסטגרם, בפייסבוק וכדומה, מריצים את כל הדברים און ליין כל יום ויש לנו קבוצות נוער שאנחנו מפיצים את זה בווטסאפ וזה עובד. בסופו של דבר בני הנוער מגיעים לאירועים שלהם. יש להם באמת, בכל סדרי גודל, כמות אירועים בלתי מבוטלת, עם האומנים הכי עכשוויים שמביאים את האומנים. מעבר לזה יש להם פעילויות, יש להם יציאות החוצה. אנחנו מוציאים אותם לאטרקציות, מסובסד כל הסיפור הזה. יש לנו יתרון הגודל ברשת למרכזים קהילתיים, שאנחנו מקבלים כרטיסים מאוד מוזלים. אנחנו עוד מממנים את זה טיפה, מאפשרים גם לילדים שאין להם לצאת לאותן אטרקציות, להכניס אותם לכל הדברים האלה. עושים להם מסיבות כמו וויד פארק, מסיבות בריכה, מסיבות צבע וכדומה. כמעט אחת ליומיים יש איזה משהו כזה. מעבר למועדוני נוער שפתוחים ומעבר לזה שמדריכי נוער מסתובבים ברחוב, עושים את הריצוינג אאוט באופן סדיר כחלק מהעבודה שלהם. אלו קצת תמונות, חלק מאתמול, חלק משנה שעברה, של מסיבות הנוער. אנחנו עושים גם טורניר כדורגל מים ועוד כל מיני דברים, באמת מטורפים, מאוד מדליקים, שבני הנוער באמת אוהבים וזה מוכיח את עצמו מבחינת ההשתתפות שלהם. אני יכול להעיד שלפני ארבע וחמש שנים היינו מנסים, אנחנו המבוגרים, לקבוע להם את הדברים ולהביא אותם לכל מיני דברים. היינו מוצאים את עצמנו לפעמים בפארק לבד עם השומרים. היו יותר שומרים מבני נוער שהיו מגיעים. היום זה כבר ממש לא ככה. חל מהפך בשנים האחרונות בכל התופעה של העסקת בני נוער ושיתוף שלהם. הן בעבודה והן בכלל בקביעת הפעילות ואיך תיראה הפעילות. בספורט, כמו כל שנה, המגרשים כולם פתוחים ומוארים, ובכל מגרש אנחנו מפעילים בדרך כלל

מדריכי ספורט, בעיקר כדורגל שמאפשרים. אנחנו עושים טורניר קט-רגל שהוא כבר הפך להיות מסורתי פה, למבוגרים. מלא מבחינת כמות הקבוצות שמשותפות בו ולאורך כל הקיץ. ובתחום הספורט באמת יש, גם הקרנו לאורך המונדיאל. גם את המחצית גמר וגם את הגמר, שגם הרבה אנשים נהנו מזה.

כמו כן, אנחנו באמפי מחר יש לנו אירוע נוסף באמפי. 'קפה שחור חזק', אנחנו עומדים היום על כמעט 1,700 כרטיס שנמכרו למופע הזה. גם מחר, ימכרו אחרונים, נגיע לאיזה 2,000 איש שיבואו לאמפי, לאירוע. יש לנו את גידי גוב מסובסד לקראת סוף הקיץ, ב-30 שקל, שאני מאמין שנמלא שם את כל האמפי, שזו תהיה אטרקציה מאוד גדולה למבוגרים וגם לבני נוער, מי שירצה. פוליקר ועוד.

כל מוצאי שבת יש לנו הרקדה ברחבת היכל התרבות. ערבי זמר, הצגות. אנחנו גם מוציאים טיולים למבוגרים בקבוצות מסודרות, על פי רישום, לכל מיני מקומות אטרקטיביים, בדרך כלל בסוויטות מאוד אטרקטיביים. בדרך כלל קולינריים גם. קצת תמונות וקצת מהפרסום שגם הופיע אצלכם מהאירועים למבוגרים.

תחום נוסף זה כל הנושא של העסקת בני נוער. רק ככה לידע כללי. בעיר יבנה יש לנו, במסגרת הקייטנות רק של יולי, 2,500. אוגוסט יהיו בסביבות ה-800 נוסף ילדים. במסגרת הזאת אנחנו מעסיקים בני נוער בהדרכה, בהכנת האוכל, כמו כן בכל האירועים. אנחנו מעסיקים יותר מ-150 בני נוער באופן קבוע, ועוד כ-100 בשעתי, שמקבלים סוג של גם דמי כיס, גם תעסוקה, וגם הכשרה לדברים שבדרך כלל אותם בני נוער, כמו שהערתי לפני כן, במקום להסתובב ולייצר לנו ונדליזם וליצור לנו כל מיני בעיות, בעצם הופכים להיות מאוד חיוביים.

יש גם קבוצה של בני נוער שמועסקת באגף התחזוקה. בשפ"ע.

צבי גוב-ארי:

זהו. תודה. אם יש שאלות, אני אשמח לענות.

אלי אלוש:

גם המתקנים ששודרגו,

רוני גבאי:

מה שקרה בשנים האחרונות, רק לידע כללי. כל נושא ההפעלות

אלי אלוש:

מסביב. כמו שאתם רואים פה את המתנפחים, עד לפני ארבע שנים, כשהיינו רוצים לעשות אירוע מתנפחים, אירוע מתנפחים כזה היה שווה לנו סדר גודל של 10,000 שקל. היום כל האירוע הזה בעצם שווה לנו רק שעות העבודה של בני הנוער שאנחנו מעסיקים. כי כבר בשנים האחרונות כל שנה השתדרגנו וקנינו עוד ועוד. כל המתנפחים האלו נמצאים לנו היום ברשת ובעירייה, שאנחנו מפעילים אותם בעצמנו. משלמים לבני הנוער תעסוקה שהם מפעילים, הם עברו הכשרה, דרך אגב. יש להם תעודות מפעיל בעניין הזה. זה מבחינת התקן מחויב.

כמו כן, כל ביתני המשחק. כל הדוכנים, החל מצמות, בועות סבון, איפורים, קעקועים, דמויות, עשרות דמויות. כל הדמויות דיסנילנד, הכל בני נוער שלנו בתוך הדמויות האלה.

המתנפחים.

צבי גוב-ארי:

המתנפחים. ציינתי את המתנפחים גם. כל הדברים האלה זה

אלי אלוש:

פשוט, אנחנו מפעילים. אחד, זה קודם כל חוסך לנו עשרות אלפי שקלים, וזה מביא אותנו למצב שאנחנו יכולים לעשות כל יום אירוע. ושתיים, אנחנו מעסיקים דרך זה בני נוער. זה דבר שבאמת התפתח בשנים האחרונות. אפילו תפארת יבנה יכולים ליהנות מזה ואני לא גובה מהם כסף.

משה חזות: אני רק רוצה לציין, בנוסף לכל זה, אלי, יש גם את קווי הלילה, שמובילים לסינמה סיטי, יס פלאנט.

אלי אלוש: בוודאי. שאלות?

צבי גוב-ארי: חברים, אם יש שאלות, בבקשה. רק נוסף שבשנתיים האחרונות, עם הכניסה של אלי אלוש לנושא, ישנה התפתחות משמעותית, היקפים גדולים יותר, עד כמעט כל טווחי הגילאים, מלבד המבוגרים כמובן. ויישר כוח, בהחלט.

רועי גבאי: יישר כוח.

3. שאילתה של חברת המועצה גבי רונית ארנפרוינד-כהן, בנושא: "חניות ותווי חנייה במשעול הסהרון (פרויקט רובינשטיין).

צבי גוב-ארי: על סדר היום ישנן שתי שאילתות של חברת מועצת העיר רונית. שאילתה בהקשר לחניות ותווי חנייה במשעול הסהרון. הכללנו פה את רובינשטיין. אני מבקש בבקשה להציג את הנושא. בקול רם.

רונית ארנפרוינד-כהן: אני החלטתי, אני חייבת לומר שהתושבים ביקשו שאני אבוא. הגעתי לשם אבל בסוף קיבלתי החלטה את השאילתה להציג בשפתם באמצעות אחד התושבים, אבל אני נפגשתי עם משהו כמו עשרה או 11 תושבים. חניות ותווי חנייה במשעול הסהרון: רקע: בהמשך לפניית דיירים ופגישה שלי איתם, אציג כאן את אחד המכתבים שקיבלתי מהם ובשם: 'אנו גרים בפרויקט שנבנה על ידי חברת רובינשטיין, כשחברת רובינשטיין בנתה את המתחם היא הכשירה מגרש חנייה'. אני משערת שכולם מכירים. אם לא, אפשר ללכת לראות. מפרץ של 36 חניות במגרש פנימי. יש לי כאן את החוזה שהדיירים,

עו"ד מאיר דהן: אפשר לראות?

רונית ארנפרוינד-כהן: כן. שנייה. מה שיש שם בחוזה הזה, זה שכל אחד מהם מקבל חנייה אחת, לא ממוספרת, אבל זה כולל חנייה שלו. יש שם 24 יחידות דיור. כל דייר שרכש מהחברה בית, בחוזה המכירה מצויין שקיימת חנייה אחת לא צמודה, אבל במגרש החנייה הפנימי.

במתחם גם נבנה גן ילדים, שלאחר שנים הוסב על ידי העירייה לבית כנסת. בית הכנסת גדל ללא שום פרופורציות ואינו משרת את התושבים במקום. בנוסף, בבית הכנסת מבצעים אירועים שמהווים מטרד לתושבים, שזו סוגיה בפני עצמה, שאנחנו עכשיו לא מדברים עליה, אבל

הסוגיה הזאת הולכת ומתעצמת מיום ליום. כיוון שבתקופה האחרונה גם אישרו שם מטבח. ואז יש שם רעש לתוך הלילה ולכלוכים לתוך הלילה.

הוגשו מספר תלונות של הדיירים לעירייה על המטרדים שנוצרים על ידי בית הכנסת. אך העירייה לא רק שלא טיפלה בנושא, אלא גם אישרה הגדלה של בית הכנסת, והיום גם אושר לבית הכנסת מטבח גדול בחצר.

בנוסף החליטה העירייה לחצות את מגרש החנייה שלנו להקצות לנו רק 16 חניות במגרש, ו-16 חניות לטובת בית הכנסת וכלל הציבור, על חשבון החניות שלנו. ולחלק תו חנייה אחד לכל בית אב.

'ישנו עובד עירייה', אני מצטטת הכל, אני בכוונה גם מחקתי את השם, זה נראה לי קצת מוגזם גם להפיץ את זה, אז מחקתי את השם של עובד העירייה, 'שמתגורר בסמוך למתחם, שפיצל את הבית שלו בניגוד לחוק ובנה שלוש יחידות דיור ומשכיר אותם'. זו לא סוגיה שעכשיו אני חושבת שנכון לטפל בה. גם הדיירים שלו חוננים בחנייה שלנו. כשאין חנייה הם גם מחנים באזור של התווים ולא מקבלים דוחות כמונו, וזאת למרות שאנו מתקשרים למוקד ומתלוננים.

הגשנו תלונות רבות למוקד ואף בעירייה היו מספר דיירים כולל אותי, גם בפגישות עם ראש העיר. ראש העיר מודע לבעיות ולפגיעה באיכות החיים שלנו, אך מעדיף להתעלם ולא נותן פתרונות. אנו הדיירים נפגעים בצורה בוטה ומזלזלת מצד העירייה בכל נושא התלונות והבקשות שלנו. אנו מרגישים כי שמו אותנו במטרה ומתנכלים לנו על עצם התלונות שלנו.

הדבר מתבטא בזה שלא מנקים את האזור, כולל המשעולים, לא מתחזקים, לא מטפחים את הגינות, אין פחי אשפה, תאורה לא עובדת בחנייה, לא מפנים מפגעים שעומדים שבועות. קריאות שלנו למוקד לא נענות. רק לידיעתך, אנו מחויבים בארנונה כוללות של בתים פרטיים בנוה אילן, ולא מקבלים שירות בכלל.

דוגמאות נוספות להתנכלות מצד העירייה: כשקיבלנו דוחות חנייה לרכב, למרות שהיה לנו תו חנייה, הגשנו ערר ונדחינו ללא שום הסבר או התייחסות. פשוט רק תשובת הערר נדחתה. ביקשנו להישפט ובבית המשפט, במהלך עדויות העיר חזרה בה וביטלה את התביעה! אני יודעת על לפחות תביעה אחת. יכול להיות שהשאר לא.

'ישנם ימים שבהם בבית הכנסת נערכים מסיבות ואירועים ובאי בית הכנסת מחנים את רכבם בחניות שלנו, ללא תווי חנייה. וכשאנו מתקשרים למוקד ומתלוננים, לא מגיע הפיקוח ולא אוכפים את החוק כלפי אורחי בית הכנסת או כלפי עובד העירייה ודייריו. אם כבר מגיע הפיקוח, אז הם נכנסים לבית הכנסת ומבקשים מהאורחים להזיז את הרכבים, בזמן שאנו מקבלים דוחות ללא שום אזהרה בחנייה שלנו.

בחג פסח האחרון בתאריכים 29 ו-30 לרביעי התקשרתי מספר פעמים למוקד ומאחר ולא היתה לנו חנייה, גם לבעלי התווים, בגלל שחנו שם רכבים ללא תווים, ולאחר שלא הגיעו פקחים, המשכתי להתעקש ונמסר לי שבבירור עם האחראי על החניות נמסר להם שבחג לא אוכפים את נושא החנייה!.

זה לא מכתב אחד. קיבלתי מספר מכתבים. נתתי רק את הדבר הזה. יש עוד המשך. אני חושבת

שזה מספיק מציג את הנושא. צירפתי להלן רק חלק מהפניות וחלק מהפירוט של האירועים הרבים שככל הנראה התרחשו במקום סביב אותה סוגיה. בהמשך לתיאור הנ"ל, נראה על פניו כי התושבים מופלים לרעה וייתכן כי יתרה מכך. אינם מקבלים את המגיע להם, ככל שהדברים יתבררו כנכונים. לאור הדברים הנ"ל, אני מבקשת לשאול מדוע לא יינתנו לדיירי המקום שני תווי חנייה, בעיקר בהתחשב בזה, כאן אני צריכה לבוא ולומר שבאתי כמה פעמים בערבים ומסתבר שיש שם 16 מקומות לפחות של תווי חנייה, שחלקם הם פשוט ריקות. למה? כי לא לכל באי המקום יש רכבים. ואז מה שיוצא, שכאלו שיש להם רכבים,

- צבי גוב-ארי:** אז יש עודף מקומות חנייה, אם כך.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** אין עודף. אני לא -
- משה חזות:** לצמצם עוד? אני אצמצם.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא. לא לצמצם. צריך כמו כל עיר מתוקנת, מי שגר, שיקבל תווי חנייה.
- צבי גוב-ארי:** רונית, מה השאלה?
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מדוע לא יקבלו דיירי החנייה שני תווי חניות, והאם ייתכן כי הפיקוח נוהג איפה ואיפה בין התושבים שבאזור ובאי בית הכנסת? שתי השאלות.
- צבי גוב-ארי:** ובכן כך. אני לא הולך לענות על הרשימה הארוכה של המסמך הזה. כי יש פה-
- רונית ארנפרוינד-כהן:** יש כאן שתי שאלות.
- צבי גוב-ארי:** אלו שאלות, אני עונה שבמסמך הזה יש הרבה מאוד אי דיוקים. המסמך מנסה להטיל רפש ודופי על ידי אדם שאנחנו מכירים לפחות, שלדעתי צריך בשלב מסוים לשאול את השאלות הקשות על כך איפה הוא הגיע לשני תווי חנייה, כאשר כולם קיבלו תו אחד.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** על ידי עובד עירייה. לא עובדת עירייה ולא אחותו. על ידי עובד עירייה. אני ביררתי את זה אחר הצהריים.
- צבי גוב-ארי:** ובכן, אני רוצה להודיע לך בצורה חד משמעית. העובד עירייה המדובר, אני אגיב יותר מאוחר בעיתונות,
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא עובד עירייה שמדובר. הוא קיבל על ידי עובד עירייה את שני תווי החנייה.
- צבי גוב-ארי:** אני יודע. בדיוק בניגוד לכל התביעות. זה הסיפור. והסיפור הזה התחיל להתגלגל כאשר תבעו ממנו להחזיר.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה לא הסיפור. אני מציעה,
- צבי גוב-ארי:** חכי, אני עונה לך על שתי השאלות.

רונית ארנפרוינד-כהן:

בסדר, אבל אני מציעה, צביקה. בוא שננהל דיון,

צבי גוב-ארי:

אני עונה לך. יש שני דברים. מה שכתוב ופורסם בעיתון, יזכה גם לתגובה בעיתון, ואולי גם לפעולה מעבר לעניין הזה. זה אני מצהיר כאן. כי אי אפשר לעשות עבודה נהדרת ביישוב הזה, ויושבים מסוג מסוים ועושים בעצם מזהמים את הכל. כשתקבלי את התשובה המפורטת תביני במה מדובר.

תראי, אין דבר כזה שמוכרים למישהו חנייה מבלי שהעניין הזה יהיה ממוספר, מסומן וכו'. החוזה שאני רואה כאן בעצם אומר: 'יש כך וכך מקומות חנייה, אתם יכולים להחנות שם'. מה עשינו? בעקבות השימוש במגרשים הללו, גם על ידי באי בית ספר, החלטנו שאנחנו הולכים לתת לכל אחד מהדיירים תו חנייה אחד, על מנת לוודא שהחנייה תהיה על יד הבית. אם יש שני כלי רכב, יחנה במקום אחר. אין לנו בחניות ציבוריות בעיר, לא בשכונה הירוקה ולא בשכונה שבה אנחנו מדברים, בחנויות ציבוריות לא מחלקים בשום פנים ואופן תווי חנייה.

חילקנו תו חנייה אחד, וזה המצב הרגע. אין שום שטח מוקצה לחנייה לבית הכנסת וכו'. מגיעים לבית הכנסת, חונים. אם הוא חונה במקום מסומן, צריך להעניש אותו. אם יש דבר קונקרטי, יאמרו לי 'בתאריך כך וכך חנה מאן דהוא, היה פיקוח ולא טופל'. מוכן לטפל בזה. אבל דברים קונקרטיים.

לכן העניין של הקצאת שטח לבית הכנסת לחנייה, אין כזה דבר. השטח המוקצה לחנייה הוא שטח ברור ומוגדר. מסומן לגבי תווי חנייה, והיכן שצריך להחנות, היכן שבעלי תווי חנייה יכולים להחנות, זה דבר מוגדר. אין שום סיבה בעולם היום לסמן חניות ציבוריות לבתים פרטיים. לא אצלנו ולא בשום מקום אחר. זה דבר אחד.

רונית ארנפרוינד-כהן:

למה החלטתם 16 כשבעצם יש שם 24 יחידות דיור?

צבי גוב-ארי:

חולק לפי מספרי רכב. ספרו רכב, בחנו למי יש רכב.

משה חזות:

אני אגיד רק משפט אחד, ואחר כך אני אתייחס, רונית. אנחנו בהתחלה סגרנו את כל רחוב משעול האלמוגן, כל ה-36 חניות לתווי חנייה. תושבים התקשרו, לא אחד, לא שניים, אמרו 'משה, יש בפנים בלילה, יש הרבה מאוד מקומות פנויים'. באתי כמה לילות, בדקתי. שלחו לי תמונות תושבים ואני יכול לתת לך את כל הרשימה. כי אני בקשר עם התושבים, על מנת להקל כמה שאפשר. ולכן חתכנו את החנייה לשניים. החנייה המערבית היא חנייה עם תווי חנייה. והשמאלית היא פנויה לכולם. זה לרכב השני.

ורק להזכיר לך, ולסבר את האוזן, שיש חנייה 30 מטר, 40 מטר משם, שמכילה עוד 100 כלי רכב, והיא ריקה. פשוט הרכב השני גם יכול להיות שם.

רונית ארנפרוינד-כהן:

משה, מה שאתה אומר לי -

צבי גוב-ארי:

משה, אני מבקש ככה. שאלה מדוע לא מקצים שני תווי חנייה? על השאלה הזאת התשובה היא חד משמעית. מקצים תו אחד כאשר אין זכויות חנייה שמורות לאף אחד, ותושבי המקום קיבלו בעניין הזה יתרון על פני אחרים. אני לא מתכוון לשנות חנייה

ציבורית לחנייה פרטית לאף אחד. זה לא על פי החוק. אסור לעשות את זה. רגע, אני עונה תשובה, בבקשה. נשאלתי ואני עונה על התשובות ששאלו: מדוע לא שתי חניות? מודיע שזו ההחלטה. אפשר לערער, כמובן, מעבר למועצת העיר.

עו"ד מאיר דהן: שאלה, צביקה. במקומות אחרים בעיר מוקצים לאנשים חניות? כמו במקרה הזה?

צבי גוב-ארי: מקרה אחד, שיש לנו מול בית ספר רבין, יש שם בעיה מאוד קשה של מורים וכו',

משה חזות: סגל ההוראה.

צבי גוב-ארי: מוקצות חניות.

עו"ד מאיר דהן: אבל מעבר לזה, בכל יבנה אין דבר כזה.

משה חזות: יש עוד -

עו"ד מאיר דהן: במקרים בודדים.

משה חזות: כן, כלומר יש ברחוב האלון, האורן והמשעולים. צביקה, אני רוצה רק לסבר את האוזן.

רונית ארנפרוינד-כהן: תן לו לגמור. בוא נעשה דיון מסודר. לא נריב. בסדר? גם אם אני לא מסכימה.

צבי גוב-ארי: סליחה, דקה! לא מנהל דיון בעניין הזה. הנוהל הוא, שואלים שאילתה, נענים בכתב. אני אקריא את התשובה שלי. עד כאן. ובכן, בתשובה לשאילתה, אדגיש כי במתחם כולו לא תוכננה ולא היתה חנייה צמודה לאף יחידת דיור. כל החניות הן חניות ציבוריות, פתוחות לכל הציבור.

על מנת לשפר במעט את איכות החיים של התושבים במקום, על רקע העובדה שהחניות לעתים משמשות גם באי בית ספר ואחרים, החלטנו לאשר תו חנייה לכל אחד מהדיירים קרוב לביתו. היתר נשאר כשטח ציבורי. באשר להיתכנות שהפיקוח נוהג איפה ואיפה, הדבר מהווה השמצה של בעל עניין. כי האיפה ואיפה זה לגבי יהודי שיש על רכבו לא פחות ולא יותר תו נכה.

רונית ארנפרוינד-כהן: אגב, זה לא נכון. אם תקרא טוב, תבין שלא הכוונה אליו.

צבי גוב-ארי: ובכן, עוד משהו. במידה ויש מקרה קונקרטי, יעבירו בבקשה את

המקרה הקונקרטי, המקרה ייחקר. ואת מכירה שכשאתי אומר ייחקר, ייחקר. אינני מוכן לעניין הזה. אני רוצה לתת לך דוגמה שאחרים לא עושים. לפני כמה שנים, כשהחלטנו שאנחנו לא מרשים שכלבים יסתובבו ללא בעלים, הגעתי בצהריים הנה, אחרי סיור בעיר. קראתי לפיקוח וביקשתי, 'שמע, ראיתי כלב כזה לפני כמה דקות, רוץ לשטח'. כשבאתי לערב, בני אמר לי שהוא נקנס ב-500 שקל. זה היה הסיפור. אוקיי? זאת על מנת שהפקח יבין ואחרים, שאין איפה ואיפה. במקרה הזה, במידה ואכן יש בידי איש הוכחה, נביא את כל הנוגעים בדבר. נחקור ונעניש. לא מקבל בשום פנים ואופן התנהגות מסוג זה. זו התשובה שלי.

רונית ארנפרוינד-כהן: אוקיי, אז יש לי רק התייחסות אחת כרגע.

צבי גוב-ארי:

סיימנו, על שאילתה אני לא עונה יותר.

רונית ארנפרינד-כהן:

שאלתה מותר לשאול עוד שאלה. החוק מאפשר לי לשאול עוד שאלה עליה. בהמשך להתייחסות שלכם. אז בהמשך להתייחסות כרגע של משה, שמלכתחילה, א' הפרשנות שלכם לא מקובלת עלי במובן הזה, והיא טעונה בדיקה משפטית, כי אם בעלי הדירות נכתב מה שנכתב, אז זה לא ציבורי לחלוטין. זה קודם כל הם עדיפים. ויש שם 24 יחידות דיור, זה אומר 24 חניות אמורות להיות לטובתם.

ומלכתחילה כנראה באמת הלכתם בהיגיון הזה ונתתם 36. לא יודעת מי עשה רעש, ואז שרירותית חתכתם,

משה חזות:

לא, כי לא נתנו באלון. ברגע שחתכנו אז עשינו לדיירי רחוב האלון 53, 61, עשינו עוד שבע מקומות חנייה עם תווי חנייה.

צבי גוב-ארי:

רק דקה, אני מבקש -

רונית ארנפרינד-כהן:

עושה רושם שהיה כאן שינוי שרירותי, בלי להתייחס ספציפית באמת לצרכים שם. ואני מציעה שני דברים. א', תבדקו את הפרשנות המשפטית שלכם, שאני שמה עליה שאלה לגבי ה-24 יחידות דיור, 24 חניות. וב', לגבי החלטה השרירותית שלכם, פעם 36 ופעם 16.

ומעבר לזה, תשמעו, בכל עיר מתוקנת, אם קובעים תווי חנייה, זה על פי כתובות של בתים ולא כל אחד מקבל תו חנייה.

משה חזות:

מה פתאום!?

רונית ארנפרינד-כהן:

בראשון יש תו חנייה. בתל אביב יש תו חנייה.

משה חזות:

עזבי אותך, באמת, רונית.

רונית ארנפרינד-כהן:

תגיד לי, מה זה מה פתאום?

צבי גוב-ארי:

אני מבקש לא לנהל דיון. את התגובות אני אעביר לעיתונות. נכתב פה מכתב מאוד קשה, ואני לא מתכוון לרדת מהעניין הזה. הגיע הזמן שאנחנו לא נעשה עבודה ומישהו מפיץ שקרים וכל מיני דברים בחוץ. אני מבקש שתענה רק על הצד החוקי של הקצאת מקומות.

דוד שטרית:

אני רוצה רק להסביר. מאחר ואני הייתי מהנדס העיר, ואני גם נתתי את היתר הבנייה של רובינשטיין, למי שלא זוכר, מדובר בחניות שהן סטטוטוריות ציבוריות לחלוטין, לא חניות פרטיות. חניות ציבוריות. את יכולה לחנות ואני יכול לחנות בכל חנייה ציבורית, לרבות בשכונה הזאת. זה שקבלן רושם שחנייה שלכאורה הוא מכשיר חנייה לטובת הדיירים, הוא יכול לרשום גם שניים. אין לזה שום משמעות. אם זו היתה חנייה צמודה או פרטית, היה צריך לרשום את זה בטאבו,

רונית ארנפרינד-כהן:

זו לא חנייה פרטית. זו לא חניית טאבו. אנחנו יודעים את זה.

דוד שטרית:

תוך כדי קריאה, אם לא שמת לב במכתב, נניח ותיאורטית היו מאשרים עוד מספר חניות לתווי חנייה. אמרת שהן ריקות. תווי חנייה לא ממוספר פר דירה. זה

אזור של תווי חנייה וחונים שם. מי שיש לו תו חנייה. את בעצמך קראת מהמכתב שחלק מהחניות ריקות. אם היינו מכשירים עוד עשר חניות, לכאורה צובעים עוד עשר חניות, הם היו עוד יותר ריקות. איזה רווח -

רונית ארנפרוינד-כהן: דוד, יש דיירים, אני מסבירה לך, שאין להם רכבים. ויש דיירים שיש להם שני רכבים. ואז מה?
צבי גוב-ארי: אז צריך לשרת את הציבור גם.

רונית ארנפרוינד-כהן: ואז מה?
דוד שטרית: נאות בגין הגדולה, התקן הוא 1:1. בשכונה הירוקה התקן 1:1.6 מעל לתקן הארצי. לא יכול להיות שבמקום הזה, כל חנייה ציבורית,

רונית ארנפרוינד-כהן: לא נפתח את הדיון על השכונה הירוקה, שיירשם לדיראון עולם תכנון שערורייתי.
צבי גוב-ארי: חברים, סליחה. הסברת. מבחינתי, אם יש טענות נוספות, תעלו במקום אחר. כאן השאלה קיבלה את התשובה שראש העיר מוציא. נקודה. חד משמעית. הלאה.

4. שאילתה של חברת המועצה גבי רונית ארנפרוינד כהן, בנושא: "תשלומי הורים שנגבו ביבנה שלא על פי הוראות החוק".

צבי גוב-ארי: לגבי תשלומי הורים. שאילתה.
רונית ארנפרוינד-כהן: טוב. לגבי תשלומי הורים,
צבי גוב-ארי: דרך אגב, יש בידי כמובן את פסק דין, את ההחלטה.
רונית ארנפרוינד-כהן: את ההחלטה. פסק דין עוד לא ניתן.
צבי גוב-ארי: ההחלטה, אוקיי. לכן לא ברור לי למה הזדרזתם לכתוב את השאילתה. הלאה.
מאיר בן הרוש: יו"ר ... ירושלים, הייתם ... הוא אמר,
רונית ארנפרוינד-כהן: אני חתומה בין היתר על הבג"צ הזה, אתה מספר לי? לא היית היום בדיון.
מאיר בן הרוש: מה זה קשור? על מה אתה מדבר בכלל? בג"צ תשלומי הורים יש דיון ב-15.9.
מאיר בן הרוש: בניגוד לחוק ...
רונית ארנפרוינד-כהן: דיון בכנסת אתה מדבר? אה, אוקיי.
צבי גוב-ארי: אוקיי, רונית. אני אעבור לסדר היום, אם אתם לא שואלים. תשאלו את השאילתה.

רונית ארנפרוינד-כהן: שאילתה: תשלומי הורים שנגבו ביבנה שלא על פי הוראות החוק.

רקע: ב-27.6.2016 התקיים דיון בבית המשפט העליון בנושא תשלום ברצון, לכאורה, שנתבקשו ההורים לשלם. במהלך הדיון שנערך בפני בית המשפט עלה באופן ברור,

צבי גוב-ארי: אני מבקש פה רק להדגיש דבר אחד. יבנה לא היתה לא בין

הנתבעים ולא בין המשיבים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז אולי אני אפרט. יבנה היתה אמורה להיות בין המשיבים,

צבי גוב-ארי: אני מקבל פסיקה, אבל יבנה לא היתה בין הנתבעים.

רונית ארנפרוינד-כהן: אז בוא נדייק. יבנה היתה אמורה להיות בין המשיבים. ביקשו

ממני להוריד, כי אני חלק מהבג"צ הזה. ביקשו ממני שיבנה לא תהיה בין המשיבים, ואני

הסכמתי. אבל יבנה, רגע, אמרת הערה, חשוב לדייק. אבל בית ספר 'רבין' כן בתוך הבג"צ. זה

אומר שיבנה כן בתוך הבג"צ. וכל אירועי בית ספר יבנה הם חלק מהבג"צ הזה.

ב-26, תשלומי מרצון לכאורה שנתבקשו ההורים לשלם. במהלך הדיון שנערך בבית המשפט,

עלה באופן ברור כי תוכניות הלימוד המבוססות רכישת אמצעי קצה טכנולוגיים במוסדות

החינוך השונים, נעשו ללא תהליכי הסדרה כנדרש בדיון, ותוך גבייה אסורה של כספי ההורים.

וזאת גם ב"כ המדינה הודה בסופו של דבר.

ועל כך נאמר בבית המשפט: עתירה זו מסיבה עצמה על התפתחויות של תוכניות שימוש

ואמצעים טכנולוגיים אלקטרוניים פרטניים מסוג מחשב, מחשב לוח טאבלט ואיי פד וכדומה.

צבי גוב-ארי: ההחלטה ישנה בידי כולם? ההחלטה של בית המשפט? היא פשוט

מצטטת את ההחלטה עכשיו.

רונית ארנפרוינד-כהן: נכון. שבתאי הספר ורשויות מקומות, ובהמשך גם משרד החינוך

ומפעילים למיניהם. לטענת העותרים, הדבר מנוגד לדיון, לסבירות ולשיוויון. אשר לדיון, הטענה

היא כי סעיף 6(ד) לחוק לימוד חובה מתיר לרשויות מקומיות גביית תשלומים והחזר הוצאות

בעד אספקה ובהיתר של השר ובהיתר ועדת החינוך והתרבות של הכנסת. ואילו כאן נגבים

בעצם, וזה מה שחשוב, ובמהות תשלומי חובה בכסות של תשלומים מרצון, ועל כן מופר הסעיף

בחינת מעין, וזה אמר השופט רובינשטיין, בחינת 'מעין כופים אותו עד שיאמר רוצה אני'.

וכאן בכל זאת אני רוצה להגיד משהו. התהליך ש'רבין', ו'רבין' הוא חלק מהבג"צ, מי שידע,

ולא, ייכנס לעניין הזה. שנה שעברה 'רבין' עשו ארבע פעמים הצבעות הורים. כי משרד החינוך

גם כן זיפזפ, ואמר 'כדי להכניס פרויקט כזה, ש-70% מההורים יסכימו'.

ומה שהיה, בהצבעה הראשונה לא הסכימו 70%. ואחר כך היתה, היו ארבע פעמים הצבעות.

והיה מאבק נוראי. אפילו טרור חברתי נעשה בין ההורים, בידיעת הרשות המקומית. נהפוך הוא.

אני הושמצתי כשאני באתי -

צבי גוב-ארי: 75% של ההורים הצביעו בעד הפרויקט, פעמיים.

רונית ארנפרוינד-כהן: ואני לא אצטט מי מההורים, אחרי שקרא,

מה זה משנה מי ההורים? ההורים כולם אותו דבר. מה זה מי

צבי גוב-ארי:

ההורים?

לא, רגע. זה טרור. נעשה כאן טרור. ואני לא אצטט -

רונית ארנפרינד-כהן:

טרור כי איזשהי גברת שאת מייצגת בכל מיני מקומות החליטה

צבי גוב-ארי:

שהיא לא רוצה מחשב, לא רוצה לשלם. ואמרו לה: 'אם את לא רוצה לשלם, קחי מחשב של בית הספר'. עם כל הכבוד.

רונית ארנפרינד-כהן:

אני אמשך את המשפט שעכשיו התחלתי.

צבי גוב-ארי:

תמשיכי.

הורה שכן קנה בסוף מחשב, שראה את ההחלטה לפני כמה

רונית ארנפרינד-כהן:

שבועות, כתב לי: 'א', רונית, שאפו. ב', אמר לי באופן ברור: 'אין לך מושג כמה המאבק סביב הדבר הזה הרס את המרקם החברתי של הכיתה שלנו, שעד היום לא שוקם'. וזה בחסות העירייה.

צבי גוב-ארי:

לא, זה בחסות מישהו ששיגרת לשם. שיצרה את המאבק הנוראי

הזה.

רונית ארנפרינד-כהן:

היא עשתה את הטרור?

צבי גוב-ארי:

אוקיי. אני לא רוצה לשים שמות,

היא עשתה את הטרור? מה קשור? עוד נאמר בבג"צ, 'אין לכחד,

רונית ארנפרינד-כהן:

כי כמו מיזמים רבים בישראל, גם כאן סדר הדברים לא היה על הכנת תוכנית מסודרת מראש והפעלתה, אלא כשהחל השטח לרכוש בתוכניות, הצטרפה המדינה, ומנסה להפעיל את סמכויותיה הרגולטוריות לעניין אחדות ושוויון. אך אף אם כך אירעו הדברים, היה צריך, ואני אקצר את זה, היה צריך בפירוש להוביל מהלך חקיקתי ראוי, כזה שיהיה שוויון ושהתשלומים מרצון לא יהיו. ואני גם הגבתי על זה.

אם מישהו ברשות המקומית, או במדינה, רוצה פרויקט מהסוג הזה, לבית ספר יסודי תשלומים מרצון זה 250, לבית ספר על יסודי זה 450. מעבר לזה זה הפרת חוק.

יתרה מכך, משרד החינוך, הרשות המקומית ובית הספר הותירו את ההחלטה להצטרף לפרויקט להורים, עובדה שהביאה למאבקי הורים בהורים קשי יום, או כאלה שהתנגדו לזה, שפגעו עמוקות במרקם החברתי של הכיתות המעורבות. והחלטה באמת נעשתה תוך כדי טרור חברתי. בנסיבות האלו, ראוי להקפיא את המצב הקיים ולהורות לכל בתי הספר בעיר שלא לפתוח תוכניות לימוד המבוססות על רכישת אמצעי קצה טכנולוגיים על ידי ההורים.

בכיתות בהן טרם התחילה התוכנית, וזאת עד להכרעה בהסדרים החדשים שייקבעו על ידי משרד החינוך וועדת החינוך של הכנסת, שבעניין הזה אמנם נכון, שבוע הבא יש דיון, אבל הוא עוד לא סוף פסוק. יתרה מזאת, הצורך בהקפאת המצב הקיים מתחייב גם נוכח העובדה שהרשות ואנשי החינוך, ואולי גם ועדת ההורים, עלולים להיחשף לתלונות ותביעות אישיות כי התוכניות אותן הם מקדמים, מאשרים, לא יעמדו בתנאי הדין וכי מדובר בגביית תשלומים

אסורה לחלוטין.

לכן אני שואלת כיצד מתכוונת הרשות לנהוג מול ההורים שכבר נגבו מהם כספים לכאורה, תשלומים מרצון שלא כחוק. וכאן אני רק אוסיף עוד משפט, וזה לאור העובדה שלפחות בבית הספר הספציפי הזה, אני יודעת שהודיעו להם שלמרות שהודיעו להם שנה שעברה שהפרויקט הזה ככל הנראה יימשך לשלוש שנים וביקשו מהם ביטוח לשלוש שנים, השנה אמרו להם 'לא צריך'. זאת אומרת הגבייה מרצון, ההרפתקה הזאת של 2,500 שקל שלא כחוק בכלל, היתה גם לשנה אחת. ופגעה, גם נעשתה שלא כחוק וגם פגעה במרקם החברתי באופן בוטה.

צבי גוב-ארי: ובכן כך, התשובה. מבחינתי כל בתי הספר ללא יוצא מהכלל, כולל בית ספר 'רבי', קיבלו מחשבים ניידים על חשבון עיריית יבנה. כאשר העניין הזה התגלה על ידי מאבקים בתוך ועדי העובדים למיניהם, נאמר חד משמעית 'ככה תמשיכו לעבוד. מי שרוצה לקנות מחשב בכוחות עצמו, יפנה למי שאין מחשב, אין ביכולתו לקנות, יקבל מחשב מבית הספר'. זו התשובה שיש לי.

עכשיו, תהיה החלטה של משרד החינוך, פסיקה, נתייחס אליה. על איך להחזיר. במידה ויימצא הורה שיבוא ויאמר 'לא הוצע לנו בכלל פיתרון אחר. חייבו אותנו לקנות בכל מקרה, נתחשבן איתו על עלות המחשב, נחזיר לו כסף וניקח את המחשב ממקום אחר'. זו התשובה. זהו.

רונית ארנפרינד-כהן: אוקיי. מה שיש לי רק לומר על הסיפא, אוקיי. לא סיפא, על סעיף ב'. על הסעיף הראשון, הסעיף הראשון הוא בעייתי מאוד המענה שאתה נתת. כי הדיון שהיה שם, ואתה יודע, ואם לא, אז אני אשלח לך חלק מהציטוטים שמצוטטים בבג"צ, היה דיון רק בפייסבוק חלקו היה, דיון בוטה של הורים נגד הורים. או 'אתה מחנך את הילדים לבורות', יש שם ציטוטים נוראיים.

צבי גוב-ארי: בדיון המשפטי.

רונית ארנפרינד-כהן: לא, אני מדברת על דיונים,

עו"ד מאיר דהן: פייסבוק. אבל איך זה קשור לעירייה? אם הם רבים ביניהם?

רונית ארנפרינד-כהן: איך זה קשור לעירייה? אתה באמת מיתמם? העירייה ידעה על זה. אנחנו זעקנו על זה. העירייה גיבתה את זה. זה היה מהלך לא ראוי.

צבי גוב-ארי: העירייה החליטה שידו של ועד ההורים מנהלת את ...

רונית ארנפרינד-כהן: תן לי לתת לו תשובה. כי הנה, גם עכשיו ראש העיר אומר, אמרו להורים 'מי שלא יכול, אנחנו נעזור לו'. זה מלכתחילה היה אסור להשאיר להורים את האופציה ולאפשר להם את הגבייה מרצון של 2,500,

צבי גוב-ארי: להזכיר שהיתה התניה של משרד החינוך.

רונית ארנפרינד-כהן: ולהזכיר שמי שהציע את ההצעה והביא הצעה איזה מחשבים, חתום על זה בועז סלמון, שהוא עובד עירייה. שהוא רכז התקשוב. אז הכל בחסות העירייה היה.

צבי גוב-ארי: תסלחי לי, סלמון נתן שירותים בעניין הזה. סליחה. עם כל

- הכבוד. תראי, רונית, העירייה נקייה מדי על מנת לנסות לזהם אותה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא, זה להסביר לחבר המועצה איך זה קשור לעירייה.
- צבי גוב-ארי:** אוקי. התשובה שלי היא זו: כאשר תתקבל החלטה אנחנו נמצא את הדרך להחזיר, במידה ונחויב להחזיר.
- רונית ארנפרינד-כהן:** מה זאת אומרת כשתקבל החלטה? התקבלה החלטה. זה בחוק היה.
- צבי גוב-ארי:** שיניתי את התשובה שלי. סליחה, כשתהיה פסיקה בעניין הזה, אתייחס לזה. עד אז, אין פסיקה, תמשיכו לדבר.
- רונית ארנפרינד-כהן:** התקבלה החלטה. זו החלטת בית המשפט.
- צבי גוב-ארי:** אין החלטת בית המשפט שאומרת להחזיר. יש לי את ההחלטה ביד.
- רונית ארנפרינד-כהן:** בוודאי, בגלל זה לא אמרתי אתה מחויב להחזיר. אני שאלתי איך אתה, כמי שהיה חלק מהמהלך הזה, איך אתה עומד להתייחס לזה, להורים?
- צבי גוב-ארי:** כאשר תתקבל החלטה, אתייחס בהתאם להחלטה. אפעל על פי הנחיות משרד החינוך,
- רונית ארנפרינד-כהן:** בינתיים מה שאתה אומר, אם הורה יבוא ויגיד שהוא הוכרח בעל כורחו קנה, אני אתחשבן איתו?
- צבי גוב-ארי:** כאשר יהיה הורה כזה, אתייחס לזה, בהתאם להנחיות משרד החינוך. נקודה.
- רונית ארנפרינד-כהן:** בסדר גמור.
- צבי גוב-ארי:** אני לא תלוש משרד החינוך וכל הפרויקט הזה התחיל בתיאום עם משרד החינוך, בדחיפה של משרד החינוך. זה לא צמח באוויר. וזה בית ספר יחידי שנכנס לעניין הזה. כל בתי הספר ממומנים מא' עד ת' על ידי עיריית יבנה, כולל בית ספר 'רבין'.
- רונית ארנפרינד-כהן:** אני לא אומרת שתמיד עושים מה שמשרד -
- צבי גוב-ארי:** ניסו לפרוץ דרך טכנולוגית על מנת לשפר את הישגי הילדים. ולכן-
- רונית ארנפרינד-כהן:** זה עוד לא הוכח שזה משפר.
- צבי גוב-ארי:** ולכן, סליחה רגע,
- רונית ארנפרינד-כהן:** שום הישגי הילדים.
- צבי גוב-ארי:** את מבינה בכל דבר, בזה את לא מבינה. חד משמעית.
- רונית ארנפרינד-כהן:** עוד לא הוכח שום דבר שזה משפר את הישגי הילדים.
- צבי גוב-ארי:** לא הוכח שום דבר. זה כמו העניין של הקרינה וכו'. להיכן הגעתם עם הקרינה?
- רונית ארנפרינד-כהן:** לא בכדי בבג"צ הזה מי שהצטרף ראשון,

- צבי גוב-ארי:** היכן הגעתם עם הקרינה? עם הברברת שנה שלמה?
רונית ארנפרוינד-כהן: אתה רוצה להקשיב משהו? בוא תראה מי עומד בראש הבג"צ הזה, פרופ' סלמון, ז"ל, שהוא חתן פרס ישראל בחינוך. הוא עומד בראש הבג"צ הזה לא בכדי, כי הוא יוצא נגד הפדגוגיה הזאת גם. כי הפדגוגיה הזאת עוד לא הותאמה בכלל.
- צבי גוב-ארי:** יש אחרים שהפדגוגיה שונה מאדון סלמון, ז"ל.
רונית ארנפרוינד-כהן: אני מבינה שאתה מבין גדול בעניין הזה.
צבי גוב-ארי: אני אוכל הרבה מאוד ללמד אותך בדברים שבחיים לא עשית, עם כל הכבוד.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** מה זה?
צבי גוב-ארי: אל תציגי את עצמך כידענית בתחום הזה. את לא מבינה בעניין הזה כלום. חד משמעית. אילו היית מבינה, לא היית -
רונית ארנפרוינד-כהן: לצערך הרב אני מבינה קצת יותר ממך.
צבי גוב-ארי: תודה.
רונית ארנפרוינד-כהן: אתה יודע קצת, קצת.
צבי גוב-ארי: רונית, תקשיבי. תמשיכו לקשקש בזנב. מהיום עד שנת 2023, עד אז תמשיכו לכשכש,
רונית ארנפרוינד-כהן: תראה, צביקה. אל יתהלל, במיוחד כשאתה זה שאמור לשרת את התושבים ולתת להם דין וחשבון.
צבי גוב-ארי: אני משרת את התושבים ואת מזיקה לתושבים. את גורמת נזקים לתושבים.
רונית ארנפרוינד-כהן: אני עדיין לא ראיתי שאני מזיקה.
צבי גוב-ארי: יוצרת אווירה קשה בין התושבים.
רונית ארנפרוינד-כהן: אני עדיין לא ראיתי שאני מזיקה.
צבי גוב-ארי: מעוררת מחלוקת ומהומות, חוסר יושר פנימי, אין יושר פנימי, אתה, מי שמרעיל בארות, ומי שמסית ומי שלא יודע לקבל ביקורת,
צבי גוב-ארי: שקרים מהיום עד למחר,
רונית ארנפרוינד-כהן: ומי שלא יודע לענות לעניין, וכולו מונע באגו כשיש לו ביקורת, זה אתה.
צבי גוב-ארי: די, לשתוק. אני מנהל את הדיון, מספיק. לשתוק.
אלי מזוז: הערה אחת לגבי העניין הזה, בתור מי שמתעסק בחינוך. אני לא נכנס עכשיו לנושא החוקי, נכנסתם לנושא פדגוגי. כשמכניסים מחשבים לבית ספר לא מוותרים על הוראה פרונטלית ולא מוותרים על הוראה כפי שהיתה עד היום. זה בשילוב של שני הסוגים, כי יש כלים שאי אפשר להימנע מלהכניס אותם לבתי ספר. זה חלק מהקדמה וזה חלק מפדגוגיה חדשה, שהיא לא סותרת שום פדגוגיה קודמת. זה לא עכשיו מחליפה,

- רונית ארנפרינד-כהן:** תגיד לי, מה אתה עונה לי?
אלי מזוז: אני רק מדבר על פדגוגיה, זה הכל. לגבי החוק אני לא,
רונית ארנפרינד-כהן: פדגוגיה לא הותאמה כמו שצריך לטכנולוגיה. בעיקר
כשהטכנולוגיה הזאת אף אחד לא בא כנגד הטכנולוגיה.
אלי מזוז: לא, כי את ...
רונית ארנפרינד-כהן: בוא, תן לי גם אתה קרדיט, קצת יותר,
אלי מזוז: אני נותן לך קרדיט.
רונית ארנפרינד-כהן: אני לימדתי איזה שנה, שנתיים, עשר שנים את התחום הזה. גם
במכללה למנהל, גם בבית ברל וגם במכללת תל חי. נראה לי שאני קצת מבינה יותר מיו"ר
השולחן הזה.
צבי גוב-ארי: רונית, שקט. שקט. פשוט שקט. חייב להמשיך את הדיון.
רונית ארנפרינד-כהן: אני אגיב להשמעות ולהכפשות שלך.

5. הארכת תקופת אכרזת תכנית פינוי בינוי ברח' האלון לתקופה שלישית בת 6 שנים החל
מיום 5.9.12.

6. בקשה לפטור את מתחם האלון מתשלום היטל השבחה למגורים.

7. אישור הארכת החוזה עם החברה המנהלת "א. הורוביץ מהנדסים בע"מ", למתן שירותי
ניהול במתחם האלון לפינוי-בינוי ביבנה.

- צבי גוב-ארי:** ישנם שני פרויקטים של פינוי בינוי. האחד רחוב האלון, ואני
מבין מאלי שאתה לא יכול להשתתף בדיון.
אלי מזוז: אני לא אשתתף, אני אצא. אבל כן יש לי -
צבי גוב-ארי: אתה לא יכול להביע דעה.
אלי מזוז: לא מביע דעה, שואל שאלה.
צבי גוב-ארי: בסדר? כי זה פשוט ניגוד עניינים.
אלי מזוז: אין בעיה, אני אצא בזמן ההצבעה. אני פשוט רוצה לשאול
שאלות. להביע דעה גם אסור לי? אני לא מצביע.
צבי גוב-ארי: ברחוב האלון, אתה יודע מי גר שם. אתה לא יכול ל...
אלי מזוז: בסדר גמור, בגלל זה אני יוצא. אבל אני שואל שאלה משפטית.
אסור לי גם להביע דעה? אוקיי, אז אני אשאל שאלות,
צבי גוב-ארי: אתה מסתבך.
אלי מזוז: לא, בסדר גמור. אז אני רק אשאל שאלות. השאלה שלי היא
שאלה לגבי נושא של חניות. אנחנו מדברים כיום על 188 יחידות דיור שקיימות ברחוב,

צבי גוב-ארי: תרשה לי. אני לא מעלה פה תכנון רחוב האלון. אני מדבר על הארכת תוקף האכרזה על רחוב האלון כרחוב שמיועד לפינוי בינוי. היות והאכרזה הולכת לפוג בעוד שלושה חודשים, ומאחר וישנם קבלנים שהחתימו תושבים וכבר מתחילים לעבוד על תכנון מפורט, וצריכים להיכנס לבינוי, הפרויקט לא הולך להימשך שנה אחת. הוא יימשך הרבה יותר, אנחנו מדברים על כל רחוב האלון. ועל כן נדרשת אכרזה על הארכה של הפרויקט בעוד שש שנים.

אלי מזוז: אין בעיה. אני חשבתני לשאול שאלה עכשיו. אין בעיה לשלוח לך ... בהזדמנות אחרת.

צבי גוב-ארי: אותו דבר ברחוב השושנים.

אלי מזוז: אין בעיה. אז אני לא יכול לשאול את שאלה עכשיו? לשלוח לך את זה במייל?

צבי גוב-ארי: זה לא קשור.

אלי מזוז: לא קשור, בסדר. חשבתני שאני יכול.

צבי גוב-ארי: זה לא חשוב. אלי, תוכל בהחלט לשאול שאלות במסגרת -

אלי מזוז: אני לא פוגש אותך כל יום, אתה יודע. זה לא יזדמן לי,

צבי גוב-ארי: לא, אני לא יכול לדון איתך קונקרטי.

אלי מזוז: אני לא דן, אני רק שואל שאלה, זה הכל.

רונית ארנפרוינד-כהן: יש לך מייל.

צבי גוב-ארי: אני מוכן להעלות בסופו של דבר את התכנון של הרחוב, ברמה

כאן, מבחינת ועדת תכנון ובנייה מלאה, ולא ועדת משנה. אז תוכל שם לשאול. אבל צריך להבין.

אנחנו דנים על הארכה של תוקף ואי אפשר פשוט להיות מעורב בזה. זה לא נכון.

אלי מזוז: טוב, אני אשלח את השאלות.

*** מר אלי מזוז יוצא מהישיבה ***

צבי גוב-ארי: ובכן, ישנן כאן שלוש הצבעות על כל אחד מהפרויקטים. א',

הארכת תקופת אכרזת התוכנית לשש שנים מיום 5.9.2016. בקשה לפטור את המתחם מתשלום

היטל השבחה למגורים, כי אחרת אי אפשר יהיה לבנות כלום, כדאיות כלכלית. והדבר האחר,

אישור הארכת החוזה עם החברה המנהלת, 'א. הורוביץ'. היא מטעם משרד השיכון, משולמת על

ידי משרד השיכון. אלו שלושת הדברים שמתייחסים לרחוב האלון. בעניין של הכלנית-שושנים

אותם נושאים. שני הפרויקט האלה מגיעים לכדי סיום אכרזה בספטמבר השנה.

האלון הרבה יותר מתקדם מהשושנים. כי יש שם כבר החתמות של 80 או 75 אחוז מהתושבים.

יש כבר תוכניות. דובר כבר על המבנים עצמם. על חנייה תת קרקעית וכל הדברים הללו. אנחנו

דנים כבר קונקרטי בתוכנית, אבל אין שום ספק שגם מתחילים לעבוד מחר, לא בונים את

העניין הזה לא בשנה ולא בשנתיים. אנחנו מדברים על סדר גודל של תוספת של כ-800 יחידות

דיוור במגדלים. זה הסיפור. עם חניות תת קרקעיות, שלוש ושתי קומות חנייה.

- עו"ד מאיר דהן:** מדובר על כל רחוב האלון? עד הערבה?
- צבי גוב-ארי:** מלבד אזור הבתים הצמודים. כי הבתים הצמודים ביקשו בזמנו תמורה של סדר גודל של חמש, שש דירות. זה לא מתאפשר. שום קבלן לא מוכן לתת תמורה כזאת. אני מעלה, פעם לשושנים ופעם לאלון. לאלון ופעם לשושנים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** רגע, דיברת על 75 או 80, צביקה?
- צבי גוב-ארי:** כבר חתומים.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** זה סאגה שם של מתנגדים. מה קורה?
- צבי גוב-ארי:** אפשרי, עם 75% זה מאפשר לו לרוץ הלאה. גם היתר, הוא ישלם טיפה יותר פה, טיפה יותר שם ויגמור את זה. גם לא כדאי לאנשים להמשיך לחיות כאשר על ידו פתאום מתרומם מבנה יפה וכו'.
- רונית ארנפרוינד-כהן:** לא, יש גם פסיקה שאפשר לתבוע את המתנגדים בתביעת נזיקין ענקית.
- צבי גוב-ארי:** אני מקווה שניישר את ההדורים ללא תביעות. כי הם יפסידו. אז רחוב האלון, הארכת תקופת האכרזה בשש שנים, מי בעד?

החלטה מס' 1/47/14:
הוחלט פה אחד לאשר הארכת תקופת אכרזת תכנית פיננוי בינוי ברח' האלון לתקופה שלישית בת 6 שנים החל מיום 5.9.16.

- צבי גוב-ארי:** פטור מהיטל השבחה, מי בעד? חברים, העירייה פה מוותרת על הרבה כסף. הרבה כסף. היטל השבחה של 800 יחידות דיור, זה הרבה כסף. אבל בלי זה הפרויקט לא יקום.

החלטה מס' 2/47/14:
הוחלט פה אחד לאשר בקשה לפטור את מתחם האלון מתשלום היטל השבחה למגורים.

- צבי גוב-ארי:** אישור הארכת החוזה של החברה המנהלת, של 'הורוביץ מהנדסים', שממומנת מלא על ידי משרד השיכון. מי בעד?

החלטה מס' 3/47/14:
הוחלט פה אחד לאשר בקשה אישור הארכת החוזה עם החברה המנהלת "א. הורוביץ מהנדסים בע"מ", למתן שירותי ניהול במתחם האלון לפינוי-בינוי ביבנה.

8. הארכת תקופת אכרזת תכנית פינוי בינוי מתחם "הכלנית-שושניים" לתקופה שלישית בת 6 שנים החל מיום 5.9.16.

9. בקשה לפטור את מתחם "הכלנית-שושניים" מתשלום היטל השבחה למגורים.

10. אישור הארכת החוזה עם החברה המנהלת "א. הורוביץ מהנדסים בע"מ" למתן שירותי ניהול במתחם "הכלנית-שושניים" ביבנה.

צבי גוב-ארי: כנ"ל עכשיו לגבי הכלנית-שושניים. התקופה היא תקופה שלישית של שש שנים, כנ"ל ב-5.9. מי בעד?

החלטה מס' 4/47/14:
הוחלט פה אחד לאשר הארכת תקופת אכרזת תכנית פינוי בינוי מתחם "הכלנית-שושניים" לתקופה שלישית בת 6 שנים החל מיום 5.9.16.

צבי גוב-ארי: פטור מהיטל השבחה, כולנו.

החלטה מס' 5/47/14:
הוחלט פה אחד לאשר בקשה לפטור את מתחם "הכלנית-שושניים" מתשלום היטל השבחה למגורים.

צבי גוב-ארי: ואישור החברה המנהלת, המשך החברה המנהלת. כולנו. הלאה.

החלטה מס' 6/47/14:
הוחלט פה אחד לאשר בקשה אישור הארכת החוזה עם החברה המנהלת "א. הורוביץ מהנדסים בע"מ", למתן שירותי ניהול במתחם "הכלנית-שושניים" לפינוי-בינוי ביבנה.

****אלי מזוז חזר לשיבה****

11. אישור תב"רים כמפורט להלן:

מס' תב"ר	שם תב"ר	תקציב בש"ח	מקורות מימון
----------	---------	------------	--------------

משרד הרווחה קרן פיתוח	240,337 24,034	שיפוץ וגינון חצר במפתן ארזים	386
משרד החינוך קרן פיתוח	144,000 6,000	מערכות התראה לרעידת אדמה בבתי ספר	387
קרן פיתוח	120,000	פיתוח חצר גניי במתנ"ס ליפקין שחק	388
קרן פיתוח	150,000	הצטיידות מוסדות חינוך תשע"ז	389

צבי גוב-ארי: אישור תב"רים. תב"ר 386, שיפוץ וגינון חצר במפתן ארזים. 240,000 שקל משרד הרווחה, 24,000 שקל הקרן לפיתוח של עיריית יבנה. מי בעד?

החלטה מס' 7/47/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 386, שיפוץ וגינון חצר במפתן ארזים. 240,337 ₪ מתקציב משרד הרווחה, ו-24,000 ₪ מתקציב הקרן לפיתוח של עיריית יבנה.

צבי גוב-ארי: מערכות התראה לרעידות אדמה לבתי ספר. 144,000 שקל משרד החינוך. 6,000 שקל הקרן לפיתוח. מי בעד? הלאה.

החלטה מס' 8/47/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 387, מערכת התראה לרעידות אדמה לבתי ספר. 144,000 ₪ מתקציב משרד החינוך, 6,000 ₪ מתקציב קרן הפיתוח של עיריית יבנה.

צבי גוב-ארי: פיתוח חצר גני ילדים במתנ"ס ליפקין שחק. אנחנו הולכים לפתח גן ילדים, פעוטונים, בליפקין שחק, בשתי כיתות. על מנת לספוג מעט את הלחץ של התושבים של השכונה. אין לנו הרגע מתקנים אחרים, לצערי גם אין תקצוב עתידי בעניין. אין כסף למשרד המסחר והתעשייה. זו התשובה שאתה מקבל גם במשרד החינוך. ולהזכיר לכם שעד עכשיו אנחנו בונים עשרה גני ילדים מכספי הרשות המקומית. ומשרד החינוך עדיין לא הוציא היתרים. גם כאשר הופעל לחץ, זה יבוא לידי ביטוי יותר מאוחר. ובוא נאמר שאנחנו לא מוכנים לחתום על הסכם הגג, יידעתי את שר האוצר. מפני שאם אני צריך ללכת על הסכם גג, ברגע האחרון לתת תשובה לדרישות של התושבים על ידי מימון עצמי, בסדרי הגודל העתידיים זה פשוט בלתי אפשרי. חייבים להכניס את התקציבים לתוך המסגרת של הסכם הגג, ולא להיות תלוי במישהו לאשר יותר מאוחר.

אז אני מדבר על פיתוח חצר גן הילדים בליפקין שחק, מקרן לפיתוח 120,000 שקל. מי בעד? אוקיי.

החלטה מס' 9/47/14:

הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 388, פיתוח חצר גני ילדים במתנ"ס ליפקין שחק, 120,00 ₪ מקרן הפיתוח של עיריית יבנה.

צבי גוב-ארי: הצטיידות מוסדות החינוך, 150,000 שקל. זה כל מה שמדובר החלפת ריהוט וכו'. בכל בתי הספר. בסוף השתכנעתי שאני צריך להוסיף כסף. בכל בתי הספר. מי בעד?

החלטה מס' 10/47/14:
הוחלט פה אחד לאשר תב"ר מס' 389, הצטיידות מוסדות חינוך תשע"ז, 150,00 ₪ מקרן הפיתוח של עיריית יבנה.

צבי גוב-ארי: אני סוגר את הישיבה מן המניין.

דוד שטרית
מנכ"ל העירייה

צבי גוב ארי
ראש העיר